

CHP nasıl bir kuştur?

CHP Mustafa Kemal'in kurduğu devlet partisi geleneğinden geliyor. Sınıfların varlığını inkar eden bu devlet partisinin aslında II. Enternasyonal ile uzak yakın hiçbir akrabalığı yok

Taşkın
KARLI İSTANBUL

CHP nasıl bir kuştur?
Sosyal demokrat bir kuş mu?
Hayır çünkü, sol kanadı kötürümdür.

Oldum olası böyledir. Malum, Birinci Paylaşım Savaşı'nda II. Enternasyonal partilerinin büyük bir çoğunluğu kendi hükümetlerinin savaş ödeneklerini onayladılar ve hızla sosyal-şovenizm yoluna daldılar. II. Enternasyonal partilerinin içinde çok az sayıda Marksist, partilerinin içinde azınlıkta kalsalar da namusunu korumasını bildi. Rosa Luxemburg bunlardan biriydi.

İtali fakalı yaklaşık 25 ülkenin halklar hapishanesi olan Rusya'dan bir devrimci, Lenin ise tarihin akışını değiştirdi. Şubat Devrimi'nin ardından her türden oportünist sapmaya karşı emperyalist savaşa karşı kesin bir tutum alarak, Rusya halklarının işçi ve emekçilerinin silahlarını iç düşmana çevirmeleri gerektiğini, savaşı durdurmanın bundan başka bir yolu olmadığını ilan etti. Halklar onu dinledi, Ekim Devrimi gerçekleşti ve Bolşevikler yapılmış olan emperyalist antlaşmaları yayınlayarak dünyanın bütün emperyalist devletleri-

nin siyaset adamlarının gözünde güvenilmez kişiler ilan edildiler.

Ardından III. Enternasyonal kuruldu. Dünyanın bütün ülkelerinin gerçek enternasyonalistleri onun çatısı altında toplandılar. II. Enternasyonal partileri de ihanet yolundan adım adım yürüterek bugünün sosyal demokrat partilerini oluşturdu.

İşte CHP bu gelenekten gelir. Ama bu geleneğin en pespaye kesiminden. II. Enternasyonal partileri ihanet yoluna girdiler ama çok büyük bir çoğunluğu sosyal demokrat olarak kalma başarısını gösterdiler. Hem de uzun yıllar. Şimdi bir kısmı İngiliz İşçi Partisi gibi, "yeni sol" lafları altında neo-liberalizmin savaş arabasının sol tarafına koşmuştu.

Sosyal demokrat politikanın görevi işçilerinin yaşam koşullarını düzeltmek ve iyileştirmek için mücadele etmektir. Sosyal demokrasi sosyalizm idealinden vazgeçmiştir ama sınıfların varlığını kabul eder. Bunu inkar etmez. Sosyal demokrat partilerinin en ayrıncı yanı da budur. Bizim CHP ise Sosyalist Enternasyonal toplantılarına katılır, Baykal oralarda ahkam keser ama sosyal demokrasinin bu en önemli prensibinin sözünü asla etmez. Sınıfların varlığından söz etmek onun için kabul edilebilir değildir. CHP Mustafa Kemal'in par-



tisidir. "Sınıfsız, kaynaşmış bir kitle" olarak Türkiye'yi gören Mustafa Kemal'in partisi.

CHP Mustafa Kemal'in kurduğu devlet partisi geleneğinden geliyor. Sınıfların varlığını inkar eden bu devlet partisinin aslında II. Enternasyonal ile uzak yakın hiçbir akrabalığı yok.

Evet CHP İkinci Enternasyonal geleneğinden gelen sosyal demokrat partilerin soyundan olduğunun söyler durur. Bu doğru mudur? Bir bakıma doğru. O

geleneğin en pespaye kesiminin geleneğinden gelmek anlamında bu doğrudur.

Kimdir o geleneğin en pespaye temsilcileri?

Mussolini eski sosyalisttir. Sonradan faşizme çarkı etti.

Rosa Luxemburg ile Karl Liebknecht'i Alman Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin militanları zindanda öldürdü. Rosa'nın başını dipçikle parçaladılar.

Nazilerin Hücum kitaları olan SA'ların esas kadroları da bu partinin militanlarından oluşturuldu daha sonra.

Sosyal şovenizm faşizme götürür. Bu tarihsel olarak ispatlanmıştır. Ufukta CHP'nin MHP ile koalisyon yapacağı ihtimali duruyor.

Tabii AKP tekrar tek başına iktidar olamazsa.

CHP hangi yoldan yürüyor? Mussolini'nin yolundan.

SA kitalarının militan kadrosunun kaynağı olan Alman Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin yolundan.

En başta sordüğümüz soruyu yeni baştan soralım.

CHP nasıl bir kuştur? Kara bir kuştur.

Ecevit'in ak güvercini Kürt düşmanlığının kara rengine bulanmıştır.



'70'lerde devrimcinin onur oyunu

Yüreği mangal devrimci militan, gazeteyi okuyup bitirse de bir kenara koymak istemez, gazetesini ya kotunun arka cebine ya da parkasının yan cebine "cumhuriyet" yazısı görünecek şekilde itinayla yerleştirirdi

Daha Devrimci Yolcuların Demokrat gazetesi ile TKP'lilerin Politika gazetesi çıkmamıştı. Devrimcinin günlük haber kaynağı Cumhuriyet'ti. '70'lerde Cumhuriyet Gazetesi taşımak cesaret isterdi. Ama yine de devrimci onu göğsünü gerekerek taşımaktan imtina etmezdi.

Yüreği mangal devrimci militan, gazeteyi okuyup bitirse de bir kenara koymak istemez, gazetesini ya kotunun arka cebine ya da parkasının yan cebine "cumhuriyet" yazısı görünecek şekilde itinayla yerleştirirdi. Tabii gözleri de etrafı sürekli olarak kolaçan ederdi. Nereden çıkacağı hiç belli olmayan faşist cinayet şebekelerine avlanmak istemezdi devrimci militan.

Bu devrimcinin onur oyunuydu. Başyazar kimdi bu gazetenin?

İlhan Selçuk.

Ne yazardı?

Çoğunlukla faşist cinayet şebekelerinin ipliğini pazara çıkarmaktı onun işi

Reformistti ama anti-faşist olduğundan hiçbir devrimci kuşku duymazdı.

İşte bu yüzden İlhan Selçuk'un başyazarı olduğu bu gazeteyi taşıdığı için kim bilir kaç devrimci ağzı burnu patlayana kadar dayak yemiştir, kim bilir kaç devrimci canından olmuştur?

Bilmem çetelesini tutan olmuş mudur hiç.

Dedik ya '70'lerde kotunun ya da parkasının görünen bir yerinde Cumhuriyet gazetesi taşımak devrimcinin onur oyunuydu.

Selam olsun bu oyunu oynamış olanlara.

Bu oyunu oynama cesaretini gösterenler sokak sokak, mahalle mahalle faşist çeteleri süpürüp bir kenara atarak insanların yaşam alanlarını güvenli hale getirdiler.

Eğer ki geçmişte faşizm sokaklarımızda iktidar olamadıysa bu oyunu oynamış olan devrimcilere çok şey borçluyuz.

Namulusu insan borcunu öder.

Müflis bir tüccar değildir o.

Konkordato ilan eden bir yalaka

değil.

Namulusu insan borcunu öder.

Ne buyurmuş İlhan Selçuk?

Hep birlikte okuyalım:

"Geçen hafta MHP için yazdığım yazıda bilimsel bir gerçek vurgulanıyordu; ama, bizim medya gerçeğin özünü bırakıp işi şamataya dönüştürmek istedi. Konuyu saydamlıştıralım: Bush yönetiminin desteğini almak için AKP'nin PKK terörüne teslimiyetçi yaklaşımı, bölücülere göz kırpması, Talabani ve Barzani ile aşna fişnesi, ülkeyi yabancılara parça parça taksit taksit satması artık açık seçik ortalkta sergileniyor. Yalnız MHP mi? AKP'nin teslimiyetçi satılmışlık politikasına CHP, DP, GP, SP de karışıyorlar. Sonuç: AKP teslimiyetçilik ve satılmışlık siyasetinde yalnızdır. Hem bunca güdültüye ne gerek var? Vaktiyle Ecevit'in DSP'si ile Devlet Bahçeli'nin MHP'si koalisyon yapmadılar mı?"

Türkiye tehlikenin farkındadır. Tüm sağcılar, solcular, ilericiler, gericiler, vaktiyle birbirlerine diş bilemiş ve can yakmış olanlar Cumhuriyet Türkiye'si'ni yaşatmakta buluşacaklardır. Geçmiş geçmişte kaldı, dünden kalma kin güdülleri bugün eskimiş baklal defterinde veresiye hesabının değerinde bile değil.

Kan davası aydınlık ve çağdaş insana yakışmaz. Ben laik Atatürk Cumhuriyeti'nin varoluşu ve bütünlüğü için, dün bana işkence etmiş olanlarla bugün el ele vermeyi yurtseverliğin doğal ve sade gereği sayıyorum."

Müflis tüccar...

Bazıları borcunu öder.

Bazıları ruhunu satır.

İlhan Selçuk ruhunu satmış olanlardandır.

Kotunun ya da parkasının cebinden "Cumhuriyet" yazısı göründü diye bir köşe başında kafasına kurşun sıkılan devrimcinin eli senin yakanadadır.

Neo-faşist kırması devrimci dök...

İpleri ABD'nin elinde

ABD'nin bu cin fikirli siyasetini zamanın bütün partileri benimsedi. MHP de tabanının baskısı altında kem küm de etse bu planın tutacağından emin olarak desteğini eksik etmedi

Önce MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli Erzurum mitinginde Kürt düşmanlığını apaçık gösterdi. Bahçeli, "Tek başına iktidar olan sensin. Neden asmadın? Oğluna gemi alacak kadar paran var da onu asacak kadar ip mi alamıyorsun? Haydi as." deyip seçim otobüsünden Başkan Erdoğan'a ip attı.

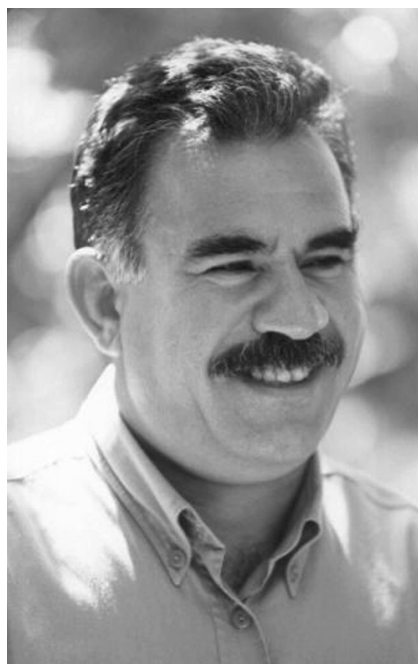
Erdogan alta kalır mı? O da cevabı yapıtırdı: "Bölücü terör örgütünün başını sana hediye edecekler. Sen kalkıp hapishaneyi, İmralı'yı döşeyeceksin ondan sonra da kalkıp faturayı AK Parti'ye keseceksin. Yemezler, yutmazlar".

Erdogan hızını alamadı ve ardından ekledi: "Aktörlük yönü var. İp gönderiyor. Yasaların değiştiğinden haberi yok, iktidardan niye halletmedin?"

Bu ip oyunu nedir?

Bu Kürt'ün sırtından oy çalma oyunudur.

Öcalan'ı Türkiye'ye kim teslim etti? ABD. Peki ABD Öcalan'ı, Türkiye'ye neyin karşılığında teslim etti? Bir, Öcalan'ı asmak yok. İki, Türkiye Kürt sorununu çözümü yolunda ilerleyecek. Amerikan planı buydu. Yani PKK lideri rehine olarak tutulurken, Kürt sorununun çözümü doğrultusunda reformlar yapılacak, bu reformların verdiği moral avantajla PKK tasfiye edilecekti. ABD'nin Kürt sorununu çözüm planı, PKK'nin tasfiyesi yolundan yürüterek Kürt halkını sözde demokratik reform-



larla aldatarak yeniden köleleştirme siyasetinden başka bir şey değildir.

ABD'nin bu cin fikirli siyasetini zamanın bütün partileri benimsedi. MHP de tabanının baskısı altında kem küm de etse bu planın tutacağından emin olarak desteğini eksik etmedi.

O devirde iktidarda AKP olsaydı başka bir yol tercih edebilir miydi? Hiç sanmıyoruz. Bu şaşkınlık sürsün ABD'ye ne sanıyor? Emperyalistler işbirlikçilerine çıkarları olmadan tırnaklarını bile vermezler.

ABD planı tuttu mu? Tutmadı. Tutmadı zira bir, siyasal iktidarlar Kürt so-



MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, hükümete yönelik "Öcalan'ı niye asmıyorsunuz, ipiniz mi yok" diye, kürsüden ip fırlattığı, ipe sapa gelmez konuşmasını yaparken.

rununun çözümü için ABD'nin talep ettiği reformları yerine getirmekte zorlandı. Tutmadı zira iki, başta Öcalan olmak üzere Kürt halkı bu şaşkınlık sürüsünün düşündüğünden çetin cevaz çıktı.

İşte şimdi ortaya çıkan ip tartışmasının esbabı mucibesi budur. PKK tasfiye edilemedi. MHP'nin peşinden gittiği ABD senaryosu işe yaramadı. Seçim araştırmaları gösteriyor ki, bırakalım PKK'yi tasfiye etmeyi, Kürt vekiller beklenenin üstünde bir temsil yetle Meclis'in kapısından içeri girmek üzere. 20 mi olur 30 mu şimdiden söyleyebilmek mümkün değil ama, Meclis'e girecek

Kürt vekillerin Öcalan'ı dikkate alacaklarından da kimsenin kuşkusuna yok. Ne Bahçeli'nin, ne de Tayyip'in...

Hal böyle olunca, ahlak vahlar da peşi sıra geliyor kuşkusuz. Bahçeli de üst perdeden tüfurmeye devam ediyor. Tek başına iktidara gelirse Öcalan'ı asacakmış. Tayyip tek başına iktidarmış da neden asmamış.

Bahçeli seçim otobüsünden ip atıyor, Tayyip de onunla kafa buluyor ya...

Peki bunların ipini kim tutuyor?

Kim tutacak...

Ağababaları...

ABD...

Geçmişten ders alarak ilerleyelim

Medise girecek olan bağımsız adayların kendilerini bağladıkları bir program yoktur. Bu herkes kendi mesrebine uygun olarak davranacak demektir. Bu kabul edilebilir bir durum değildir

Erdal Kara

Emek-Barış-Demokrasi güçleri 2002 Kasım Seçimleri'nde kısmi bir başarı yakaladı. Ancak bunun arkası getirilemedi. Kalıcı bir blok kurulamadı. DEHAP nerede ise ipe in serdi. Bütün ısrarlar rağmen kalıcı bir blok kurulması için adım atamakta direndi. Blok'un diğer ortakları da DEHAP'ın bu tutumuna boyun eğdiler.

Ardından 2004 Yerel Seçimleri gündeme geldi. Ortada anlamlı bir blok yoktu. DEHAP bir önceki seçimdeki ortaklarına danışmadan seçim politikasını oluşturdu. SHP listelerinden girecekti seçime. Diğer ortaklarının da bu politikayı benimsemelerini istiyordu. Kısa bir tartışmanın ardın-

dan diğer ortaklar da DEHAP'ın bu politikasını izlemek zorunda kaldılar. Seçim sonuçları açık bir başarısızlık. Blok'un oyları düşmüştü.

Açıklıkla belirtmek gerekir. Kalıcı bir blokun oluşturulmamasının öncelikli nedeni dün DEHAP'ın, bugün ise DTP'nin ayak sürüyen tavrıdır. Kürt hareketi kalıcı bir blok örgütlenmesini inşa etmek yerine pragmatik bir politika izliyor. Hatanın bir yanını bu oluşturuyor. Diğer yanını ise blokun diğer ortaklarının DEHAP/DTP'yi açık bir biçimde eleştirerek bu tutu-

muna bir son vermesi için inisiyatif almamaları. Demiyim deyim ise Kürt hareketine yol vermeleri.

2004 Yerel Seçimlerinin ardından üç yıldan fazla bir zaman geçti. Bu süre içinde de kalıcı bir Emek-Barış ve Demokrasi Bloku oluşturulmadı. Şimdi de yine yumurta kapağı geldiğinde bir seçim politikası belirlendi. Bağımsız adaylarla seçimlere katılmanın doğru olduğu formüle edildi. Gerçekçi olan da bu gibi görünüyordu. Lakin ortada bir blok olmadığı gibi, "Bin Umut Adayları" adı verilen ba-

ğımsız adayların nasıl bir politik programa sahip olduklarını da bilmek mümkün değil. Bakalım son anda belirlenen bu seçim politikasının başarısı şansı ne kadar olacak?

Geçmişten ders çıkarmak gerekir. Yıllardır yapılan hataları tekrar etmekten vazgeçmek gerekir. Bunun öncelikli yolu da kalıcı bir Emek-Barış-Demokrasi Bloku kurmayı gerektiriyor. Bu blok içindeki bütün özneler eşit haklı bir ilişki kurmalıdırlar.

Seçimlerden sonra gündeme gelecek en önemli olasılıklardan biri ne-

dir? AKP yeterli sayıda milletvekili çıkaramayıp da Meclis'e giren bağımsız milletvekillerinin açık ya da örtülü desteğini isteyebilir.

Ortada bir Blok yoktur. Meclise girecek olan bağımsız adayların kendilerini bağladıkları bir program da yoktur. Bu ne demektir? Bu herkes kendi mesrebine uygun olarak davranacak demektir. Bu kabul edilebilir bir durum değildir.

Ortada bir Blok olmasa bile "Bin Umut Adayları"ni destekleyen güçler bir araya gelmeli ve kendilerini bir programla bağlamalıdırlar. Seçimlerin ardından yaşanacak tartışmaları önlemenin öncelikli yolu budur.